

Panyingkepan Yesus Kristus - Nomer Dalapan Welas

Dosa-dosa Karuhun

Jeff Pippenger

2023-11-19

Dina taun 1856, Adventisme Millerite anu baheulana kaasup Philadelphia diidéntifikasi ku James jeung Ellen White minangka Laodikea. Saterusna James White mimiti ngamajukeun amanat Laodikea ka éta gerakan ngaliwatan Review and Herald. Dina publikasi anu sarua, dina taun anu sarua, cahaya anu leuwih nambahan ngeunaan “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep ogé dipidangkeun dina runtuyan dalapan artikel ku Hiram Edson, anu ku kulawarga White dipihormat kacida nepi ka maranéhna méré ngaran anak lalaki kahiji maranéhna nurutkeun ngaranna. Runtuyan éta ditungtungan ku jangji yén éta bakal diréngsékeun dina mangsa nu bakal datang, tapi éta henteu kungsi mucunghul deui. Dina titik peralihan gerakan malaikat kahiji, ti Philadelphia ka Laodikea, éta gerakan kajegal ku “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep, anu ngalambangkeun pisan ‘nubuat waktu’ anu pangheulana, anu ku malaikat-malaikat Allah dipingpin sangkan William Miller wanoh kana éta sarta ngawartakeunana.

“tujuh masa” téh batuuru juru anu utama dina pondasi bait Millerite. Unggal gambaran nubuat ngeunaan hiji pondasi suci téh mangrupa gambaran ngeunaan Kristus, sabab moal aya pondasi séjén anu bisa diteundeun iwal ti Kristus.

Sabab taya aya saurang ogé anu bisa neundeun dasar séjén lian ti dasar anu geus diteundeun, nyaéta Yesus Kristus. 1 Korinta 3:11.

Kristus lain ngan ukur jadi pondasi, Anjeunna ogé nya éta batu pondasi anu ku para tukang wangun dipiceun, tuluy jadi batu anu matak maranéhna titajong. Anjeunna nya éta batu anu ahirna janten batu juru anu utama. Dina sajarah Millerite, “tujuh kali” nya éta lambang tina batu juru éta.

Kristus negeskeun perjangjian jeung loba jalma salila hiji minggu. Struktur nubuat “tujuh kali” ngalawan karajaan kalér Israél (anu ku Hiram Edson geus diidéntifikasi dina dalapan artikel anu tacan réngsé) ngulang deui struktur anu sarua pisan jeung minggu nubuat anu ku Kristus dipaké pikeun negeskeun perjangjian dina minuhan Daniel pasal salapan, ayat dua puluh tujuh. Minggu nalika Kristus keur ngumpulkeun Israél téh mangrupikeun struktur anu sarua pisan jeung minggu nalika Kristus nyebarkeun Israél. Panyebaran Israél baheula lumangsung salila dua rébu lima ratus dua puluh taun, jeung pangumpulan Israél rohani lumangsung salila dua rébu lima ratus dua puluh poé. Anjeunna ngumpulkeun Israél pikeun negeskeun perjangjian, jeung Anjeunna nyebarkeun Israél ku sabab pasulayan ngeunaan perjangjian-Na. Ngidéntifikasi “tujuh kali” minangka batu pondasi Bait Millerite téh saluyu sampurna jeung ngidéntifikasi Kristus minangka batu pondasi. Nolak batu éta, sarua jeungolak Kristus.

Nalika Kristus, dina taun 1856, pikeun kahiji kalina pisan dina sajarah Kristen, nangtung bari ngetok panto Laodicea, Anjeunna keur milari ngahasilkeun paningkatan pangaweruh dina batu sandungan anu ku para tukang ngadeg bakal disisihkeun. Tujuh taun saterusna, atawa bisa disebut, dua rébu lima ratus dua puluh poé simbolis saterusna, Adventisme Laodicea nutup panto éta. Kacida hanjakalna, Adventisme nolak ningali paningkatan pangaweruh éta. Batu anu matak kasandung téh nya éta batu anu henteu katingali ku anjeun, tapi éta tetep aya di dinya.

Umat Kami dibinasakeun ku lantaran kurang pangaweruh; ku sabab maneh geus nampik pangaweruh, Kami ogé bakal nampik maneh, supaya maneh ulah jadi imam pikeun Kami; ku sabab maneh geus mopohokeun hukum Allah maneh, Kami ogé bakal mopohokeun anak-anak maneh. Hosea 4:6.

Kutuk “tujuh masa,” anu tumiba ka karajaan kidul Yuda, dimimitian dina taun 677 SM sarta réngsé dina 22 Oktober 1844, babarengan jeung dua rébu tilu ratus taun dina Daniel pasal dalapan, ayat opat welas. “Tujuh masa” téh mangrupa bagian tina ramalan anu sarua anu geus diidentifikasi minangka “pondasi jeung tihang puseur” gerakan Advent. Pondasi jeung tihang puseur Adventisme digenepan dina waktu anu sarua jeung sababaraha ramalan séjén. “Tujuh masa,” dua rébu tilu ratus poé, Maleakhi pasal tilu, Daniel pasal tujuh, ayat tilu welas, jeung misil Mateus dua puluh lima ngeunaan sapuluh parawan, kabéh digenepan dina 22 Oktober 1844. Tanggal 22 Oktober 1844 téh mangrupa tanggal pondasi gerakan Advent, sarta patalina jeung éta tanggal, ngan aya hiji parentah anu geus diidentifikasi.

Malaikat anu ku sim kuring katingali nangtung di luhur laut jeung di luhur bumi ngangkat leungeunna ka sawarga, tuluy sumpah demi Anjeunna anu hirup salalanggengna, anu nyiptakeun sawarga jeung sagala anu aya di jerona, jeung bumi jeung sagala anu aya di jerona, jeung laut jeung sagala anu aya di jerona, yén waktu moal aya deui. Wahyu 10:5, 6.

Nyi White netelakeun yén malaikat dina Wahyu pasal sapuluh, anu ngadeg di luhur darat jeung laut, nyaéta Yesus Kristus.

“Malaikat anu kawasa anu ngajar ka Yohanes téh taya lian ti Yesus Kristus sorangan. Ku nempatkeun suku katuhuna dina laut, jeung suku kencana dina darat, éta némbongkeun bagian anu keur dipigawé ku Anjeunna dina adegan-adegan panutup tina papaséa agung jeung Iblis. Ieu posisi nandakeun kakawasaan jeung wewenang-Na anu pangluhurna ka sakuliah bumi.”
The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Al Masih nyandak kalungguhan nangtung di luhur laut jeung darat pikeun ngagambarkeun kakawasaan-Na anu pangluhurna. Saterusna Anjeunna ngangkat panangan-Na sarta maréntah yén “waktu moal aya deui.” Al Masih keur asup kana perjangjian jeung kaum Millerite, sarta Anjeunna maparin ka maranéhna hiji parentah, sakumaha Anjeunna maparin ka Ibrahim nalika Anjeunna asup kana perjangjian jeung anjeunna. Anjeunna maréntah ka Ibrahim supaya nyunatan barudak lalaki. Nalika Anjeunna asup kana perjangjian jeung hiji umat pilihan dina sajarah Musa, Anjeunna maparin loba parentah, sarta parentah-parentah éta ngawengku parentah yén ngan para imam anu meunang nyabak Peti Perjangjian. Anjeunna ngangkat panangan-Na sarta sumpah dina 22 Oktober 1844 yén waktu nubuat moal deui diasupkeun kana nubuat-nubuat Alkitab. Isa geus ngabahas

perkara “waktu-waktu jeung mangsa-mangsa” nalika Anjeunna naék ka sawarga dina hiji mega malaikat, ku kituna ngalambangkeun kenaikan dua saksi minangka panji. Anu diparéntahkeun ku Anjeunna harita nyaéta ngeunaan “waktu-waktu jeung mangsa-mangsa.”

Ku sabab kitu, sanggeus maranéhna karumpul babarengan, maranéhna nanya ka Anjeunna, pokna, “Gusti, naha dina waktos ieu Gusti bade mulangkeun deui Karajaan ka Israil?” Saur Anjeunna ka maranéhna, “Éta lain bagian maranéh pikeun nyaho mangsa atawa waktu-waktuna, anu ku Rama geus ditetepkeun dina kakawasaan-Na sorangan. Tapi maranéh bakal narima kakawasaan, sanggeus Roh Suci sumping ka maranéh; sarta maranéh bakal jadi saksi-saksi pikeun Kami, boh di Yerusalem, boh di sakuliah Yudéa, jeung di Samaria, nepi ka tungtung bumi.” Rasul 1:6–8.

Isa henteu nyarios yén euweuh mangsa jeung usum, sabab ku cara nyarios ngaliwatan Suleman Anjeunna parantos negeskeun yén aya “mangsa jeung usum.”

Pikeun sagala rupa aya mangsana, jeung aya waktuna pikeun unggal maksud di handapeun langit: Pandita 3:1.

Aya “waktu-waktu jeung mangsa-mangsa” dina catetan Alkitab anu jadi kasaksian ngeunaan Palmoni, “Nu Ajaib dina Ngitung”, tapi ti mimiti 22 Oktober 1844, umat Allah geus diparéntahkeun supaya ulah deui nyangking pesen nubuat anu digantungkeun kana waktu. Piwejang Yesus ka para murid saacan Anjeunna naék ka sawarga ngagambarkeun sajarah pas saméméh umat-Na anu geus dimurnikeun diangkat jadi panji dina Wahyu pasal sabelas, sarta éta saluyu jeung parentah anu dipaparinkeun ku Anjeunna dina 22 Oktober 1844. Dina tanggal dasar Adventisme, Kristus maréntahkeun yén moal aya deui pesen-pesen nubuat anu dumasar kana waktu, jeung dina waktu kenaikan-Na anu ngalambangkeun kenaikan dua saksi dina Wahyu sabelas, Anjeunna ngulang deui éta parentah.

“Sing sakabéh dulur-dulur urang lalaki jeung awéwé kudu waspada ka saha waé anu rék netepkeun hiji waktu pikeun Gusti ngalaksanakeun pangandika-Na ngeunaan datangna-Na, atawa ngeunaan jangji séjén naon waé anu ku Anjeunna geus dipasihkeun nu miboga harti husus. ‘Teu pantes pikeun maranéh nyaho mangsa-mangsa atawa usum-usum, anu ku Rama geus ditempatkeun dina kakawasaan-Na sorangan.’ Guru-guru palsu bisa waé katingali kacida sumangetna pikeun pagawean Allah, sarta bisa ngaluarkeun sarana pikeun mawa tiori-tiorina ka hareupeun dunya jeung gareja; tapi ku sabab maranéhna nyampurkeun kasalahan jeung bebeneran, pesenna téh pesen panipuan, sarta bakal nuntun jiwa-jiwa kana jalan-jalan anu palsu. Maranéhna kudu dihadépan jeung ditentang, lain lantaran maranéhna jalma-jalma jahat, tapi lantaran maranéhna téh guru-guru kabohongan sarta keur narékahan nerapkeun cap bebeneran kana kabohongan.” Testimonies to Ministers, 55.

Ibu White écés yén urang moal kungsi boga berita ngeunaan waktu anu ngaidentifikasi naon waé nu miboga harti husus, lain ngan saukur ngeunaan Kadatangan-Na anu Kadua. Nubuatan waktu, anu jadi téma gerakan Millerite, réngsé dina 22 Oktober 1844, sarta hiji-hijina parentah anu patali jeung tanggal dasar éta nyaéta yén waktu ulah deui dipaké dina ngedalkeun warta Allah.

Dina gerakan mimiti malaikat kahiji, pas pisan dina waktu peralihan ti Filadelfia ka Laodikea, cahya anu leuwih ageung dipaparinkeun ngeunaan bebeneran dasar tina gerakan Millerite. Tujuh taun ti harita, atawa dua rébu lima ratus dua puluh poé simbolis ti harita, atawa saenggeus hiji “padang gurun,” dina taun 1863, batu pondasi tina “tujuh kali” disisihkeun ku para tukang ngawangun.

Dina gerakan panungtungan malaikat katilu, pas pisan dina titik peralihan ti Laodicea ka Philadelphia, dipasihkeun hiji ujian anu ngawengku pangakuan kana dosa-dosa para karuhun. Ujian ngeunaan pondasi pikeun para karuhun téh nyaéta “tujuh kali,” anu jadi batu pondasi maranéhna. Naha gerakan panungtungan bakal ngarempak hiji-hijina parentah anu patali jeung titimangsa pondasi éta, sakumaha para karuhunna geus ngarempak batu pondasi maranéhna?

Muhun. Maranéhna enya pisan ngalakukeun éta pisan. Maranéhna ngulang deui dosa-dosa karuhunna.

Karuhunna henteu ngalakukeun dosa dina tanggal dasar éta, sabab di antarana maranéhna masih kénéh Philadelphian dina tanggal dasar éta. Karuhunna gagal dina ujian dasar maranéhna nalika maranéhna robah jadi Laodicea sarta nampik “tujuh kali” babarengan jeung cahya anu beuki nambahan.

Kagagalan dasar maranéhna dina taun 1863, geus dipiheulaan ku tujuh taun Kristus ngetrok panto haté Laodikea maranéhna. Tujuh taun mangrupa lambang tina “tujuh kali” jeung tina “padang gurun.” Sanggeus mangsa “padang gurun” ti taun 1856 nepi ka 1863, maranéhna gagal dina ujian dasar maranéhna.

Dina kaceuceub anu kahiji dina gerakan malaikat katilu, umat Allah geus dosa ku nolak hiji-hijina parentah anu langsung pakait jeung tanggal dasar éta. Maranéhna milih ngasupkeun ramalan waktu kana amanat nubuatan, padahal maranéhna geus terang leuwih hadé. Ku kituna, maranéhna ngulang deui dosa Musa, nyaéta ngalalaworakeun nyunatan anakna, sarta dosa Uzza ku noél Peti Perjangjian, hal anu ku anjeunna geus dipikanyaho yén éta dilarang pikeun dipigawé. Gerakan malaikat katilu ngalakukeun naon anu ku maranéhna dipikanyaho téh henteu bener! Lamun aya nu hayang nutupan kanyataan éta ku cet, mangka paké sakabéh sésa kaléng cetna pikeun nutupan bebeneran yén Musa jeung Uzza duanana geus dosa sarta nembongkeun pangrebellian ngalawan pangersa Allah, sakumaha maranéhna ngalambangkeun kaceuceub anu kahiji tina nu pangpamungkas pisan tina sakabéh garis réformasi—garis réformasi anu ku unggal garis réformasi dipandang ka hareup. Gambaran-gambaran ngeunaan kaceuceub anu kahiji dina garis-garis réformasi ngandung tanda tangan Alfa jeung Omega, sarta catetan anu aya di jerona téh pikeun mangpaat umat Allah, sanajan umat Allah nolak pikeun meunang mangpaat ku éta.

Gerakan malaikat kahiji dipaparin mangsa tujuh taun, anu mangrupa lambang padang gurun tina “tujuh kali,” pikeun narima amanat Laodikea babarengan jeung cahya tina “tujuh kali.” Kutuk tina “tujuh kali” nyaéta kutuk dipiceun kaluar tina sungut Gusti. Dina taun 1863, maranéhna ngulang deui pagawean ngawangun Yerikho, hiji pagawean anu ngandung “kutuk.” Tujuh taun ti 1856 nepi ka 1863 mangrupikeun gambaran leutik tina pemberontakan dosa karuhun Israél baheula anu ngadatangkeun ka maranéhna kutuk “tujuh kali.” Israél modéren ngulang deui dosa-dosa

karuhunna dina taun 1863.

Gerakan malaikat katilu gagal dina ujian kuciwa anu kahiji sakumaha pastina saperti Musa jeung Uza ogé gagal. Satuluyna maranéhna dipaéhan di jalan-jalan salila mangsa “padang gurun” tilu satengah poé. Ayeuna maranéhna keur dibentuk jadi awak-awak ku sora Sang Panglipur. Sora Sang Panglipur keur dipasihkeun ngaliwatan “sora” di padang gurun, sarta ayeuna maranéhna keur disanghareupan ku ujian, lain ngeunaan netepkeun waktu, tapi ngeunaan “tujuh waktu.” Maranéhna geus kungsi gagal dina ujian netepkeun waktu.

Maranéhna henteu keur diuji ngeunaan naha maranéhna percaya yén “tujuh kali” téh hiji kayaktian anu sah, sabab saméméhna maranéhna geus méré kasaksian yén maranéhna narima “tujuh kali” minangka hiji nubuat anu sah. Maranéhna geus ngaku percaya kana nubuat panyebaran salila dua rébu lima ratus dua puluh taun. Tapi bisa jadi maranéhna tacan nyaho yén aya cahaya ujian anu anyar ngeunaan “tujuh kali.” Maranéhna nangtung dina tempat karuhunna nangtung dina taun 1856. Cahaya anyar éta nyaéta yén tilu satengah poé dina Wahyu sabelas lain saukur nandakeun Revolusi Perancis, tapi ayeuna téh mangrupa hiji kanyataan bebeneran kiwari.

Naha muka dibukana sajarah nu disumputkeun ngeunaan tujuh guludug, jeung dibukana meterai katujuh, sabenerna mangrupa dua saksi nu nandakeun yén Wahyu Yesus Kristus ayeuna keur dibuka meteraina? Lamun kitu, naha enya sabenerna sakabéh Kitab Wahyu nyarioskeun ngeunaan poé-pocé panungtungan? Lamun éta leres, naha tilu satengah poé téh ngawakilan mangsa ngadago dina ibarat parawan? Lamun kitu, naha ubarna tina “tujuh kali” sabenerna ngawakilan hiji parentah anu kudu dicumponan ku jalma-jalma anu milu dina ramalan Nashville tanggal 18 Juli 2020?

Wah! Ieu aya hiji ujian pikeun anjeun! Naha maranéhna anu hudang sarta nyadar yén maranéhna aya dina mangsa nungguan, saenyana kudu tobat tina dosa-dosana sorangan, jeung dosa-dosa karuhunna dina ahir tilu satengah poé? Naha enya-nya éta téh dosa, lamun teu ngindung kana parentah supaya ulah ngagunakeun waktu dina hiji ramalan?

Pikeun maranéhna anu nyekel pamadegan yén ramalan Nashville anu gagal téh ku hiji cara mangrupa maksud anu dipikahayang ku Allah, sarta anu satuluyna geus narékahan pikeun ngajaga éta klaim, kuring rek nambahan hiji paniténan deui, salian ti dosa ngagunakeun waktu dina nubuat-nubuat Allah. Naon anu kajadian dina ramalan palsu Nashville lain saukur hiji perwujudan tina pemberontakan kana parentah Kristus dina taun 1844, tapi ogé hiji kalakuan anu nyaritakeun ka jalma-jalma di luar Adventisme yén ramalan-ramalan anu kapanggih dina Roh Nubuat téh cacad. Éta mangrupa cacad pikeun tulisan-tulisan Roh Nubuat. Éta nyadiakeun bukti pikeun jalma-jalma di dunya yén tulisan-tulisan Ellen White téh sarua pentingna jeung tulisan-tulisan Joseph Smith, atawa Nostradamus. Kecap-kecap Ellen White anu mulya geus dikotoran ku kecap-kecap hina tina pemberontakan urang. Éta lain ngan ukur pemberontakan ngalawan Kristus, anu mangrupa Firman Allah, tapi dina waktu anu sarua ogé mangrupa pemberontakan ngalawan Roh Nubuat. Yohanes keur dianiaya di pulo anu disebut Patmos, lain sabab anjeunna nempatkeun pamadegan manusa-Na di luhur Alkitab jeung Roh Nubuat, tapi sabab anjeunna nurut ka éta dua saksi.

Kaula, Yohanes, anu sarua jadi dulur maraneh, jeung sasama dina kasangsaraan, dina Karajaan, jeung dina kasabaran Yesus Kristus, keur aya di pulo anu disebut Patmos, ku sabab firman Allah, jeung ku sabab kasaksian Yesus Kristus. Wahyu 1:9.

Urang ngulang deui dosa-dosa karuhun urang, Musa, dina kuciwa urang nu kahiji, sarta urang kudu ngaku ieu. Urang kudu ngaku ieu sabab ayeuna urang aya dina taun 1856. Ayeuna aya cahya anyar ngeunaan “tujuh kali,” sakumaha baheula ogé aya. Ayeuna urang aya dina masa peralihan ti Laodikea ka Filadelfia, sakumaha gerakan mimiti harita aya dina masa peralihan ti Filadelfia ka Laodikea dina taun 1856. Dina taun 1856, para karuhun urang ngeureunkeun panyebaran pangaweruh nu beuki nambahan ngeunaan “tujuh kali.” Urang bisa jadi moal sanggup ngeureunkeun panyebaran éta cahya, tapi tangtu pisan urang bisa nutup panto hate urang ngalawan ieu cahya. Urang bisa pura-pura, sakumaha para pangadeg Adventist Poé Katujuh nu asal baheula, yén éta batu sabenerna henteu aya di dinya, tuluy terus titajong ku éta. Masalah urang nyaéta urang henteu boga leuwih ti saabad pikeun nyumputkeun sirah dina keusik, sabab pangadilan-pangadilan geus mimiti lumangsung.

Lamun urang ngantep Alpha jeung Omega ngajar urang ku prinsip yén tungtung hiji perkara digambarkeun ku awal hiji perkara, urang bisa kalayan gampang ningali yén Alpha jeung Omega keur némbongkeun yén ramalan ngeunaan Nashville geus ditipikeun ku karuhun urang. Nalika urang ngaku ieu bebeneran, mangka urang bakal dihadupan ku kanyataan yén ti saprak ramalan éta, unggal usaha pikeun ngahasilkeun rupa-rupa logika manusa guna ngabenerkeun ramalan anu gagal téh teu leuwih ti saukur daun anjir. Tuluy urang bakal ningali yén Allah henteu keur leumpang babarengan jeung urang salila urang aya di tanah musuh. Mantenna aya di dinya, tapi ngan dina harti yén Mantenna geus ngetok panto-panto hate, néangan jalan asup. Lamun daun anjir tina logika manusa dicabut, mangka urang ogé bisa ningali yén panolakan éta, atawa logika manusa anu cacad anu geus urang pake pikeun ngabenerkeun ramalan Nashville, mangrupikeun bukti yén urang geus leumpang nentang Kristus.

Dina taun 1856, Adventisme Piladélpia robah jadi Laodikia, sarta maranéhna terang kana éta. Gusti negeskeun éta ngaliwatan kecap-kecap nabi awéwé jeung salakina. Nangtung di panto-panto haté Laodikia éta, Kristus nawarkeun rék asup sarta dahar babarengan jeung maranéhna. Kadaharan anu Anjeunna bawa pikeun didahar dina éta jamuan téh nyaéta batu pondasi tina “tujuh kali.” Maranéhna nolak.

Dina taun 2023, gerakan panungtung ayeuna keur ngaliwatan ti Laodikea ka Filadelfia, sabab garéja anu kadalapan téh asalna tina tujuh garéja. Gusti Alfa jeung Omega geus netepkeun hal éta ngaliwatan pangandika-Na, nyaéta “bebeneran.” Kristus ayeuna ngadeg di panto tulang-tulang garing anu kakara paéh, nawarkeun pikeun asup sarta tuang babarengan jeung maranéhna, jeung kadaharan anu dipikahayang ku Anjeunna pikeun dibagikeun ka maranéhna téh sarua pisan jeung kadaharan anu ku Anjeunna kungsi diusahakeun dibagikeun ka karuhun-karuhun maranéhna dina taun 1856. Ieu lain saukur unsur-unsur dasar tina doktrin “tujuh kali,” saperti anu kungsi jadi pikeun karuhun-karuhun maranéhna dina taun 1856. Henteu, ieu téh ubar pait tina “tujuh kali,” jeung éta ubar merlukeun rupa handap asor anu remen hésé ditarima.

Pangandika PANGERAN sumping deui ka sim kuring, dawuh-Na, “Eh anak manusa, pokna ka pangeran Tirus: Kieu timbalan Gusti PANGERAN; Ku sabab haté maneh luhur ku gumedé, sarta maneh geus nyebut, ‘Kami téh Allah, kami linggih dina korsi Allah, di tengah sagara-sagara’; padahal maneh téh manusa, lain Allah, sanajan maneh nyieun haté maneh saperti haté Allah. Ieu, maneh leuwih wijaksana ti Daniel; taya rusiah anu bisa disumputkeun ti maneh.” Yehezkiel 28:1–3.

Meureun para nu milu dina ramalan Nashville téh leuwih wijaksana tibatan Daniel?

Dina taun kahiji pamaréntahanana, sim kuring Daniel ngartos tina kitab-kitab jumlah taun anu ku pangandika PANGERAN disaurkeun ka Nabi Yeremia, yen Mantenna bakal ngalengkepan tujuh puluh taun dina karuksakan Yerusalem. Tuluy sim kuring ngarahkeun raray ka Gusti Allah, pikeun neangan Mantenna ku doa jeung panyambat, bari puasa, maké lawon karung, jeung lebu. Sim kuring neneda ka PANGERAN Allah sim kuring, jeung ngedalkeun pangakuan dosa sim kuring, pokna, Ya Gusti, Allah anu agung jeung pikasieuneun, anu ngajaga perjangjian jeung welas asih ka jalma-jalma anu nyaah ka Anjeunna, jeung ka jalma-jalma anu nurut kana parentah-parentah-Na; kami geus dosa, geus ngalakonan kajahatan, geus lampah jahat, sarta geus murtad, nya eta ku nyimpang tina papakon-papakon jeung katangtuan-katangtuan Gusti. Kami oge teu ngadengekeun ka abdi-abdi Gusti, nya eta para nabi, anu nyarita dina ngaran Gusti ka raja-raja kami, ka para pangeran kami, ka karuhun-karuhun kami, jeung ka sakumna rahayat nagri. Ya Gusti, kabeneran kagungan Gusti, ari ka kami mah kagungan éra raray, saperti dina poe ieu; ka urang Yuda, ka pangeusi Yerusalem, jeung ka sakumna Israil, boh anu deukeut boh anu jauh, di sakumna nagri tempat Gusti ngusir maranehna, ku lantaran kasalahan maranehna anu geus maranehna lakukeun ka Gusti. Ya Gusti, ka kami mah kagungan éra raray, ka raja-raja kami, ka para pangeran kami, jeung ka karuhun-karuhun kami, ku sabab kami geus dosa ka Gusti. Ka Gusti Allah kami kagungan rahmat jeung panghampura, sanajan kami geus murtad ngalawan Anjeunna; sarta kami teu nurut kana sora PANGERAN Allah kami, pikeun leumpang dina hukum-hukum-Na, anu parantos diperenahkeun di hareupeun kami ku jalan abdi-abdi-Na, nya eta para nabi. Enya, sakumna Israil geus ngalanggar hukum Gusti, malah ku nyimpang supaya maranehna teu nurut kana sora Gusti; ku sabab eta kutuk geus dituangkeun ka kami, kitu deui sumpah anu kasurat dina hukum Musa, abdi Allah, ku sabab kami geus dosa ka Mantenna. Jeung Mantenna geus netepkeun pangandika-Na, anu ku Mantenna parantos diucapkeun ngalawan kami, jeung ngalawan hakim-hakim kami anu ngahakiman kami, ku ngadatangkeun musibat anu gedé ka kami; sabab di handapeun sakuliah langit teu acan kungsi kajadian saperti anu geus ditimpakeun ka Yerusalem.

Sakumaha anu geus kasurat dina hukum Musa, sakabéh kajahatan ieu geus tumiba ka kami; tapi kami henteu ngadugikeun paneda ka payuneun PANGERAN Allah kami, supaya kami bisa malik tina kajahatan-kajahatan kami, sarta ngartos kana bebeneran-Mantenna. Ku sabab éta PANGERAN geus ngawas kana kajahatan éta, tuluy ngadatangkeunana ka kami; sabab PANGERAN Allah kami téh adil dina sagala padamelan anu dipidamel-Na; lantaran kami henteu nurut kana sora-Na. Jeung ayeuna, nun PANGERAN Allah kami, anu parantos ngaluarkeun umat-Mantenna ti tanah Mesir ku panangan anu kuat, sarta parantos ngararangkén nami pikeun salira-Mantenna, sapertos anu katingali nepi ka poé ieu; kami parantos dosa, kami

parantos ngalampahkeun kajahatan. Nun PANGERAN, numutkeun kana sagala kaadilan-Mantenna, simkuring nyuhunkeun, mugi amarah-Mantenna jeung murka-Mantenna dipalingkeun ti kota-Mantenna, Yerusalem, gunung suci-Mantenna; sabab ku dosa-dosa kami, jeung ku kajahatan-kajahatan karuhun kami, Yerusalem jeung umat-Mantenna parantos jadi panyawad ka sakabéh anu aya di sakuriling kami. Ku kituna ayeuna, nun Allah kami, dangukeun paneda hamba-Mantenna jeung pangdu'a-pangdu'a-na, sarta mugi raray-Mantenna nyaangan ka tempat suci-Mantenna anu geus tumpur, demi Gusti. Nun Allah abdi, condongkeun ceuli-Mantenna, sarta dangukeun; buka panon-Mantenna, sarta tingali karuksakan-karuksakan kami, jeung kota anu dingaranan ku jenengan-Mantenna; sabab kami henteu ngadugikeun pangdu'a-pangdu'a kami ka payuneun Mantenna ku lantaran kabeneran-kabeneran kami, tapi ku lantaran welas asih-Mantenna anu agung. Nun PANGERAN, dangukeun; nun PANGERAN, hampura; nun PANGERAN, dengekeun sarta lakonan; ulah tunda-tunda, demi salira-Mantenna sorangan, nun Allah abdi: sabab kota-Mantenna jeung umat-Mantenna dingaranan ku jenengan-Mantenna. Jeung salila simkuring keur nyarita, jeung ngadu'a, sarta ngaku dosa simkuring jeung dosa umat simkuring Israil, sarta ngadugikeun panyuhun simkuring ka payuneun PANGERAN Allah simkuring pikeun gunung suci Allah simkuring; enya, salila simkuring keur nyarita dina doa, malaikat Jibril, anu kungsi ku simkuring katingali dina tetenjoan ti mimiti, datang ngapung kalayan gancang, tuluy nyabak ka simkuring dina mangsa kurban soré. Jeung manéhna ngawartosan ka simkuring, sarta nyarita ka simkuring, pokna, Nun Daniel, ayeuna simkuring geus datang pikeun maparin pangaweruh jeung pangarti ka anjeun. Daniel 9:2–22.